

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku P. G. z dnia 5 kwietnia 2017 r. przyznał P. G. prawo do wypłaty świadczenia niezrealizowanego po zmarłym S. G. (ojcu wnioskodawcy) za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r.

(decyzja – k.215/216 akt ZUS)

Decyzją z dnia 28 kwietnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku M. B. z dnia 5 kwietnia 2017 r. odmówił M. B. prawa do wypłaty świadczenia niezrealizowanego po zmarłym S. G. (ojcu wnioskodawczyni). W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że ze względu na fakt, że wnioskodawczyni nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego ani nie zamieszkiwała z ojcem, brak jest podstaw prawnych do wypłaty świadczenia niezrealizowanego po zmarłym w dniu 30 marca 2017 r. S. G.. S. G. do dnia śmierci zamieszkiwał i prowadził wspólne gospodarstwo domowe razem z synem, który jest w pierwszej kolejności uprawniony.

(decyzja – k.215/216 akt ZUS)

W dniu 29 maja 2017 r. M. B. złożyła odwołanie od powyższej decyzji. W uzasadnieniu wskazała, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego i wnosi o zmianę decyzji poprzez przyznanie jej niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu. Podniesiono, iż syn S. G. (brat odwołującej) w rzeczywistości nie prowadził wspólnego gospodarstwa z ojcem i celowo wprowadził organ rentowy w błąd, natomiast odwołująca pomimo nieprowadzenia wspólnego gospodarstwa pokryła wszelkie koszty pochówku ojca, w których to nie chciał partycypować P. G..

(odwołanie – k. 2 -4)

Odpowiadając na odwołanie pismem z dnia 27 czerwca 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie, podnosząc argumenty tożsame jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6)

Sąd Okręgowy w Łodzi ust alił następujący stan faktyczny

W odpisie skróconym aktu zgonu S. G. wskazano jako datę znalezienia zwłok 30 kwietnia 2017 r., godzinę znalezienia zwłok, miejsce zgonu D..

(odpis skrócony aktu zgonu – k.205/206 akt ZUS)

Ojciec wnioskodawczyni M. S. G. na mocy decyzji z dnia 6 listopada 2015 r. był uprawniony do emerytury od dnia 1 września 2015 r. S. G. był wdowcem.

(decyzja – k. 127/128 akt ZUS ; odpis skrócony aktu zgonu – k. 195/196 akt ZUS)

Zmarły S. G. przed śmiercią prowadził jednoosobowe gospodarstwo domowe. Mieszkał na posesji przy ul. (...), (...)-(…) D. w budynku gospodarczym. Korzystał w latach 2015 – 2017 z zasiłku celowego Gminnego Ośrodka Pomocy (...). Syn zmarłego, P. G. od 20 lat, tj. od czasu kiedy wyprowadziła się córka zmarłego – M. B., nie prowadził z ojcem wspólnego gospodarstwa i nie zamieszkiwał z nim. Prowadził jednoosobowe gospodarstwo domowe na posesji przy ul. (...), (...)-(…) D. zajmując budynek mieszkalny na tej samej posesji co ojciec. Ojciec nie partycypował w kosztach utrzymania budynku mieszkalnego, w którym przebywał syn. Zmarły zamieszkując w pomieszczeniu gospodarczym na terenie tej samej posesji, nie miał wydzielonego licznika prądu, nie gotował sobie posiłków. Ponieważ był alkoholikiem, to pieniądze przeznaczal przede wszystkim na alkohol. Zmarły nie miał kluczy do domu P. G., czasem tylko syn zapraszał go w niedzielę na obiad.

W oświadczeniu z dnia 5 kwietnia 2017 r. P. G. poświadczył nieprawdę o pozostawaniu z ojcem we wspólnym gospodarstwie domowym.

(pismo – k. 21 ; oświadczenie – k. 197-198 ; zeznania zainteresowanego P. G. protokół z dnia 17 stycznia 2018 r. 00:16:32 – 00:25:58 – płyta CD k.33; zeznania wnioskodawczyni M. B. protokół z dnia 17 stycznia 2018 r. 00:08:31 – 00:16:32 – płyta CD k.33)

W latach 2015 – 2016 Komenda Powiatowa Policji odnotowała 4 interwencje dotyczące awantur P. G. i S. G., w tym jedną z dnia 14 lutego 2016 r. kiedy to syn nie chciał wypuścić ojca do domu.

(pismo – k. 23)

Fakt prowadzenia osobnych gospodarstw domowych wynikał także z wywiadów Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w D., z którego pomocy korzystał zmarły, S. G.

Pismo k 21

Córka zmarłego M. B. nie prowadziła z ojcem wspólnego gospodarstwa i nie zamieszkiwała z nim. Wnioskodawczyni jako jedyna zajęła się wszystkimi sprawami związanymi z pochówkiem ojca, ponosząc większe koszty niż zasiłek pogrzebowy, który otrzymała. W kosztach pochówku nie wyraził woli partycypowania syn zmarłego, któremu koszty te przedstawiła siostra.

(oświadczenie – k. 109/110 akt ZUS ; zeznania wnioskodawczyni M. B. protokół z dnia 17 stycznia 2018 r. 00:08:31 – 00:16:32 – płyta CD k.33; odwołanie – k. 2-4)

W dniu 5 kwietnia 2017 r. M. B. i P. G. wystąpili z odrębnymi wnioskami o wypłatę niezrealizowanego świadczenia po zmarłym S. G. (ojcu) za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r.

(wniosek – k. 201-204; wniosek – k. 191-194)

Decyzją z dnia 27 kwietnia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpatrzeniu wniosku P. G. z dnia 5 kwietnia 2017 r. przyznał P. G. prawo do wypłaty świadczenia niezrealizowanego po zmarłym S. G. (ojcu wnioskodawcy) za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r. Świadczenie zostało przyznane na podstawie oświadczenia wnioskodawcy, gdzie poświadczył, iż zamieszkiwał wspólnie z ojcem i prowadził z nim wspólne gospodarstwo domowe.

(decyzja – k.215/216 akt ZUS; oświadczenie – k. 197-198; wnioskodawczyni M. B. protokół z dnia 17 stycznia 2018 r. 00:08:31 – 00:16:32 – płyta CD k.33)

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z brzmieniem art.136 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tj. z dnia 7 lipca 2017 r. (Dz.U. z 2017 r. poz. 1383) w razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Hipoteza wskazanej normy ma szeroki zakres, obejmując nią wszystkie przypadki niezrealizowania świadczenia w okresie między wystąpieniem z wnioskiem o emeryturę lub rentę, a śmiercią uprawnionego, czyli zarówno te, gdy zgon

nastąpił w trakcie postępowania o przyznanie świadczenia, jak i te, gdy dotknął on osobę już mającą ustaloną decyzją organu rentowego lub wyrokiem sądowym prawo do emerytury (renty).

Zatem niezrealizowane świadczenie emerytalne lub rentowe w rozumieniu zacytowanego przepisu to takie świadczenie, do którego prawo zostało już ustalone lub co najmniej osoba uprawniona wystąpiła o nie jeszcze za życia, ale nie zostało ono jej wypłacone, niezależnie od przyczyn opóźnienia w wypłacie świadczenia. A contrario świadczenie zrealizowane to takie świadczenie, które dotarło do rąk osoby uprawnionej albo zostało przekazane na konto bankowe wskazane przez uprawnionego. (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt III AUa 386/13, LEX nr 1428144).

Przedmiotem niniejszego postępowania była kwestia, czy prawo do wypłaty emerytury ojca, S. G., za okres od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 28 lutego 2017 r., jako świadczenia niezrealizowanego, przysługuje jego synowi P. G., czy też córce M. B.. Wniosek o wypłatę powyższego złożyli oboje, organ rentowy natomiast przyznał w całości prawo do wypłaty niezrealizowanego świadczenia P. G..

Postępowanie dowodowe wykazało, że słusznie zostało zakwestionowane przez wnioskodawczynię, M. B. oświadczenie P. G. na temat faktu wspólnego zamieszkiwania ze zmarłym ojcem, S. G. i prowadzenia z nim wspólnego gospodarstwa domowego. P. G. pozostawał w konflikcie z ojcem S. G. i prowadzili odrębne gospodarstwa domowe na jednej posesji, jednak w innych budynkach. Konflikt pomiędzy ojcem, a synem był na tyle poważny, że kilkakrotnie podczas awantur interweniowała policja, zaś po śmierci ojca, syn nie chciał nawet partycipować w kosztach jego pochówku. Zostało to wykazane w przedmiotowym postępowaniu dowodowym oraz potwierdzone podczas rozprawy przez samego zainteresowanego P. G..

Faktem jest także, iż P. G. poświadczył nieprawdę celem obejścia ustawy, składając pisemne oświadczenie, w którym podał, że z ojcem zamieszkiwał i prowadził wspólne gospodarstwo domowe.

W związku z powyższymi ustaleniami, uznać należy bezspornie, iż wnioskodawczyni M. B. spełnia przesłanki do przyznania jej prawa do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym, w rozumieniu przywołanego wcześniej art. 136 ust 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do połowy niezrealizowanego świadczenia po zmarłym ojcu.

Zarządzenie:

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu wypożyczając akta rentowe.

A. L.